

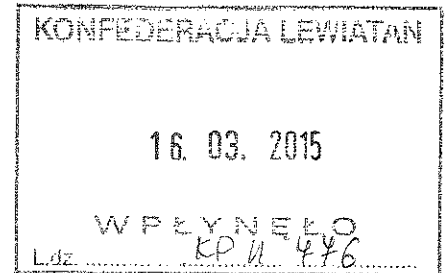

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

6775 4P-173-63/15

Warszawa, dnia *12* marca 2015 r.

Pani

Henryka Bochniarz

Prezydent Konfederacji Lewiatan

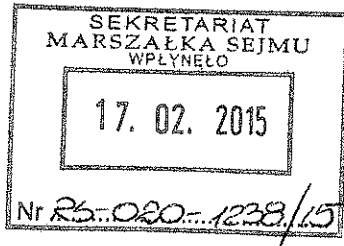
D.G. BACZEWSKI
do p. J. PORDASEWICZ
do p. J.

Szanowna Pani Prezydent

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 1991 r. Nr 55, poz. 235 z późn. zm.) - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Patryk Jaki), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

Klub Parlamentarny Sprawiedliwa Polska

Warszawa, dnia 4 lutego 2015 r.

Szanowny Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- **o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i innych ustaw.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy posła, Pana Patryka Jakiego.

USTAWA

z dnia 2015 r.

**o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i
innych ustaw.**

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.¹) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) emeryturę, w tym emeryturę częściową i emeryturę minimalną;”;

2) W art. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) emeryt - osobę mającą ustalone prawo do emerytury, w tym do emerytury częściowej i emerytury minimalnej;”;

3) Art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176, z zastrzeżeniem art. 21a.”;

4) W art. 18 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podstawę wymiaru emerytury lub renty dla osób posiadających okresy ubezpieczenia za granicą, o których mowa w art. 8, ustala się na zasadach określonych w art. 15-17 albo art. 21a.

2. Przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2 albo co najmniej kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 21a ust. 4, nie uwzględnia się lat kalendarzowych, w których ubezpieczony przez cały rok pozostawał w ubezpieczeniu za granicą.”;

5) Po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a 1. Podstawę wymiaru emerytury minimalnej stanowi 62,5% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2002 r., Nr 200, poz. 1679 z późn. zm.) ustalonego na każdy rok, w którym ubezpieczony jest uprawniony do pobierania emerytury minimalnej.

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203, z 2012 r. poz. 118, 251, 637, 664 i 1548 oraz z 2013 r. poz. 240.

2. W przypadku, gdy ubezpieczony przez co najmniej połowę okresu niezbędnego do nabycia uprawnień do emerytury minimalnej, odprowadzał składki na emeryturę minimalną, będzie uprawniony jedynie do pobierania emerytury minimalnej.

3. W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury minimalnej w danym roku przyjmuje się kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę ustaloną na ten rok.

4. W przypadku, gdy ubezpieczony przez okres co najmniej 6 miesięcy, lecz nie dłużej niż przez połowę okresu niezbędnego do nabycia uprawnień do emerytury minimalnej, odprowadzał składki na emeryturę minimalną, podstawę wymiaru emerytury stanowi ustalona odpowiednio w sposób określony w art. 15 ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie co najmniej kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z uwzględnieniem wszystkich lat, w których odprowadzał składki na emeryturę minimalną.”;

6) W Dziale II, po Rozdziale 4 dodaje się Rozdział 5 w brzmieniu:

„Rozdział 5

Emerytura minimalna

Art. 56a. Ubezpieczonym przysługuje emerytura minimalna, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

- 1) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 40 lat bez względu na osiągnięty wiek;*
- 2) przez co najmniej połowę okresu uprawniającego do otrzymywania emerytury minimalnej odprowadzali składki na emeryturę minimalną;*

Art. 56b. Do zasad naliczania wysokości emerytury minimalnej oraz zasad podlegania tej emeryturze w przypadku odprowadzania składek na emeryturę minimalną wymiennie z odprowadzaniem składek na emeryturę według zasad obowiązujących w Rozdziałach 2-4, stosuje się art. 21a.

Art. 56c. Do emerytury minimalnej przepisów Działu VII niniejszej ustawy nie stosuje się.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2013 r., poz. 667 i 675) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z wyłączeniem przepisów dotyczących emerytury minimalnej, Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

Art. 3. W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2013 r., poz. 666 i 675) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z wyłączeniem

przepisów dotyczących emerytury minimalnej, Kodeksu postępowania administracyjnego oraz przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

Art. 4. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.²) wprowadza się następujące zmiany:

1) Po artykule 18b dodaje się art. 18c w brzmieniu:

„Art. 18c. 1. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne ubezpieczonych, którzy zgłosili odprowadzanie składek na emeryturę minimalną w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.), stanowi kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2002 r., Nr 200, poz. 1679 z późn. zm.).

2. W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury minimalnej w danym roku przyjmuje się kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę ustaloną na ten rok.”;

2) W art. 22:

a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 19,52 % podstawy wymiaru - na ubezpieczenie emerytalne, z zastrzeżeniem ust. 1a, 3 i 4;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Stopy procentowe składki emerytalnej dla ubezpieczonych, o których mowa w art. 18b wynoszą 13,75%, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.”;

3) W art. 36 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązkowemu zgłoszeniu podlega odprowadzanie składek emerytalnych na emeryturę minimalną w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;

Art. 5. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.³) w art. 52 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, z wyłączeniem przepisów dotyczących emerytury minimalnej, a ponadto:”;

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z upływem 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 218, poz. 1690, z 2010 r. Nr 105, poz. 668, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 75, poz. 398, Nr 138, poz. 808, Nr 171, poz. 1016, Nr 197, poz. 1170, Nr 199, poz. 1175, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1706, z 2012 r. poz. 611, 1342 i 1548 oraz z 2013 r., poz. 675 .

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656, z 2009 r. Nr 69, poz. 595, Nr 79, poz. 667 i Nr 97, poz. 800 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 149, poz. 887, Nr 232, poz. 1378 i Nr 233, poz. 1382.

UZASADNIENIE

1. **Potrzeba i cel wydania ustawy, stan rzeczywisty w normowanej dziedzinie oraz różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym**

Na polski system emerytalny składa się złożony zestaw kilkunastu ustaw, które określają zasady podlegania przez uprawnionych systemowi oraz zasady wypłacania świadczeń uprawnionym. Podstawowe formy zabezpieczenia społecznego dzielą uprawnionych na urodzonych przed 1 stycznia 1949 r. oraz po 31 grudnia 1949 r. Emerytura dla pierwszej z grup stanowi typową umowę międzypokoleniową, tzw. system repartycyjny, w którym podstawę do wypłaty świadczenia emerytalnego stanowią osiągnięcie wieku emerytalnego oraz okres zatrudnienia. Dla drugiej z grup, stanowiącej najliczniejszą w polskim systemie emerytalnym, przewiduje się wypłatę świadczenia emerytalnego po osiągnięciu wieku emerytalnego. Wysokość świadczenia zależy natomiast od odprowadzanych w wybranym okresie składek emerytalnych. Trzecią grupę beneficjentów zabezpieczenia emerytalnego w Polsce stanowią społeczne grupy branżowe. Na odmiennych od zasad ogólnych ustalane jest prawo do emerytury między innymi dla górników, funkcjonariuszy mundurowych, duchownych, kolejarzy lub nauczycieli.

Konstrukcja polskiego systemu emerytalnego przewiduje trzy filary, z których I filar zarządzany jest przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych i przewiduje wypłatę świadczeń ze środków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. II filar stanowiący typową kapitałową formę zabezpieczenia emerytalnego oparty jest na Otwartych Funduszach Emerytalnych, do których obecnie przekazywana jest część składki z I filaru. Otwarte Fundusze Emerytalne obracają zgromadzonymi na koncie środkami, stwarzając możliwość pomnażania pieniędzy, które zostaną wypłacone przyszłym emerytom. Zarówno I jak i II filar stanowią obowiązkową formę zabezpieczenia emerytalnego. Dobrowolny element systemu emerytalnego obejmuje III filar, na który obecnie składają się: indywidualne konto emerytalne (IKE), indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego (IKZE) i pracowniczy program emerytalny (PPE). Składki gromadzone na trzecim filarze podlegają ulgom podatkowym, w celu zachęcania do korzystania z tej formy zabezpieczenia emerytalnego.

Autorzy niniejszego projektu ustawy stoją na stanowisku, że Polacy, jako naród przedsiębiorczy, posiadają wystarczającą świadomość w jaki sposób lokować część swojego wynagrodzenia i powinni mieć większy wpływ na to, jakie pieniądze

przekazują państwu w celu zagwarantowania świadczenia emerytalnego. Punktem wyjścia do przygotowania niniejszego projektu ustawy był kanadyjski system emerytalny, który uznawany jest za jeden z najlepiej funkcjonujących systemów na świecie. Niestety wprowadzenie do polskiego systemu prawa modelu emerytalnego opartego ściśle na systemie kanadyjskim, złożonym - podobnie jak system polski - z trzech filarów, z których pierwszy stanowi jednak bezskładkową, finansowaną z podatków emeryturę minimalną, byłoby zbyt dużym obciążeniem finansowym dla państwa. Według niektórych danych wprowadzenie modelu kanadyjskiego z emeryturą minimalną należną każdemu po osiągnięciu wieku emerytalnego niezależnie od przepracowanego okresu, kosztowałoby Skarb państwa około 1,5 biliona złotych. Wygospodarowanie takiej kwoty na reformę emerytalną w dzisiejszych czasach jest niestety nieosiągalne.

W związku z powyższym posłowie Sprawiedliwej Polski proponują wprowadzenie do polskiego systemu prawnego emerytury minimalnej - umożliwiającej egzystencję na bardzo niskiej stopie - uzależnionej od wysokości płacy minimalnej, która w obecnym roku wynosiłaby 1.000,- zł przy składce emerytalnej w wysokości 220,- zł miesięcznie. Warunkiem otrzymania przedmiotowej emerytury byłoby posiadanie okresu składkowego i nieskładkowego równego co najmniej 40 latom, warunkiem otrzymania emerytury minimalnej nie byłoby natomiast osiągnięcie żadnego określonego z góry wieku emerytalnego. Emerytura minimalna staje się jedynie jedną z opcji, każdy z Polaków może więc wносить składki w dotychczasowej wysokości. Dla tych, którzy zdecydują się na inwestowanie pieniędzy we własnym zakresie, stworzona została zaś opcja możliwości przejścia na emeryturę minimalną. Zadeklarowanie wnoszenia składek na emeryturę minimalną wymaga odpowiedniego zgłoszenia organowi emerytalnemu i jest uzależnione tylko i wyłącznie od woli ubezpieczonego. Wnoszenia składek na emeryturę minimalną nie można ubezpieczonemu narzucić.

Podstawową różnicą pomiędzy modelem kanadyjskim, a polską emeryturą minimalną byłaby więc konieczność ponoszenia składki, w wysokości na dzień dzisiejszy niemalże o połowę niższej od obecnie obowiązującej oraz odprowadzanie składki na emeryturę minimalną przez co najmniej połowę okresu uprawniającego do przejścia na emeryturę. Ze względu na obowiązujące - korzystne - zasady przyznawania świadczenia emerytalnego, z emerytury minimalnej nie mogłyby skorzystać niektóre grupy, takie jak funkcjonariusze Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu

Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodziny, żołnierze oraz ich rodziny, sędziowie, prokuratorzy, duchowni, a także rolnicy. W przypadku służb mundurowych, oraz sędziów i prokuratorów wynika to z faktu, że co do zasady emerytura w ich przypadku stanowi odpowiedni procent ostatnio uzyskiwanego uposażenia. W przypadku duchownych, pobierających świadczenie emerytalne z Funduszu kościelnego, wprowadzenie przedmiotowej regulacji jest niecelowe, gdyż nie dotyczy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z tych samych względów z proponowanej regulacji nie będą mogli korzystać z przywilejów związanych z ubezpieczeniem w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Z emerytury minimalnej będą mogły skorzystać zaś takie grupy zawodowe jak górnicy, kolejarze, nauczyciele i nauczyciele akademicy, jeżeli zadeklarują – jak pozostali ubezpieczeni - opłacanie składek na emeryturę minimalną Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z danymi GUS wraz z osiągnięciem nowego wieku emerytalnego, czyli progu 67 lat dla ubezpieczonych kobiet urodzonych po 30 września 1973 r. oraz mężczyzn urodzonych po 30 września 1953 r. średnia długość życia po osiągnięciu wieku uprawniającego do pobierania emerytury wynosi 16 lat. Przez taki okres uprawnieni po osiągnięciu wieku emerytalnego średnio uzyskują świadczenia emerytalne. Z wyliczeń dokonanych przez ekspertów Sprawiedliwej Polski wynika, że w celu uzyskania godziwego świadczenia emerytalnego umożliwiającego egzystencję na najniższym poziomie na dzień dzisiejszy wystarczająca jest kwota 1.000,- zł, dla uzyskania której według stanu na rok 2013 r. konieczne byłoby wnoszenie składki emerytalnej w wysokości 220,-zł.

Jako miernik wartości do wyliczania składki na emeryturę minimalną oraz w latach następnych wypłacania świadczenia emerytalnego wprowadzone zostało minimalne wynagrodzenie za pracę. Stopy procentowe składki emerytalnej dla ubezpieczonych uiszczających składki na emeryturę minimalną ustalono jako 13,75% wartości minimalnego wynagrodzenia za pracę. Podstawę wymiaru emerytury minimalnej stanowi natomiast 62,5% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Powyższe oznacza po pierwsze, że składki na emeryturę minimalną mogą ulegać corocznej zmianie w zależności od zmiany wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w myśl zasady, że im wyższe wynagrodzenie minimalne, tym wyższe składki. Przyjmując, że podmioty ustalające wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę są racjonalne, projektodawcy wychodzą z założenia, że minimalne wynagrodzenie

pozostanie wiarygodnym miernikiem również dla ustalania wysokości świadczenia emerytury minimalnej, której wysokość również zmienna będzie w zależności od wysokości wynagrodzenia minimalnego na dany rok.

Zgodnie z treścią dodawanego ust. 1a w art. 22 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, tak jak dotychczas część składki przekazywanej ZUS, zakład będzie musiał przekazać do OFE oraz Funduszu Rezerwy Demograficznej, co oznacza, że część środków na emeryturę minimalną przekazywana będzie na zasadach dotychczasowych według ustaw o emeryturach kapitałowych oraz o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych. W związku z powyższym niniejsza nowelizacja nie narusza zasad II filaru, ale również nie modyfikuje aktów prawnych statuujących zasady III filaru, takich jak ustawa o indywidualnych kontach emerytalnych i kontach zabezpieczenia emerytalnego oraz ustawa o pracowniczych programach emerytalnych.

Mając na uwadze, że ubezpieczeni będą mogli zadeklarować ponoszenie składek na emeryturę minimalną, ale przy wejściu w życie przedmiotowej nowelizacji ubezpieczeni wnosili składki w wysokości dotychczasowej, po wejściu w życie ustawy część ubezpieczonych pozostanie przy opłacaniu składek na dotychczasowych zasadach, część zacznie opłacać składki na zasadach nowych na poczet emerytury minimalnej, a osoby, które zaczną podlegać ubezpieczeniu emerytalnemu dopiero po wejściu w życie przedmiotowej nowelizacji, zadeklarują wnoszenie składek na poczet emerytury minimalnej od początku ubezpieczenia, przy czym i one będą mogły przejść w przyszłości na opłacanie składek emerytalnych według zasad dotychczasowych.

Wnioskodawcy przewidzieli więc trzy możliwości naliczania świadczenia emerytalnego po wejściu w życie przedmiotowej nowelizacji. Po pierwsze emerytura może być naliczana na zasadach obowiązujących dotychczas, po drugie w całości na zasadach emerytury minimalnej dla ubezpieczonych, którzy przez co najmniej połowę okresu niezbędnego do nabycia uprawnień do emerytury minimalnej, odprowadzali składki na emeryturę minimalną i w końcu po trzecim wariant mieszany dla ubezpieczonych, którzy przez okres co najmniej 6 miesięcy, lecz nie dłużej niż przez połowę okresu niezbędnego do nabycia uprawnień do emerytury minimalnej, odprowadzały składki na emeryturę minimalną. W pierwszym przypadku emerytura będzie naliczana w całości według zasad dotychczasowych, w drugim w całości od podstawy w postaci wynagrodzenia minimalnego za pracę, w trzecim zaś – mieszanym – według zasad dotychczasowych z tym zastrzeżeniem, że w co najmniej

dziesięcioletnim okresie opłacania składek wybranym przez ubezpieczonego do naliczania wysokości świadczenia emerytalnego muszą znaleźć się wszystkie okresy, w których ubezpieczony odprowadzał składkę na emeryturę minimalną.

Ze względu na specyfikę zasad naliczania nowego świadczenia w postaci emerytury minimalnej, w zakresie tego świadczenia wyłączone zostało stosowanie Działu VII ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a konkretnie ustalanie górnej i dolnej granicy świadczeń, waloryzowanie świadczeń oraz zbieg praw do świadczeń. W zakresie dwóch pierwszych punktów przyczyna wyłączenia ich stosowania wynika ze sztywnego oparcia wysokości emerytury minimalnej na bazie, jaką stanowi minimalne wynagrodzenie za pracę, w drugim zaś przypadku zbieg praw do świadczeń wyłączony zostaje na podstawie konkretnych zapisów ustaw dotyczących emerytur branżowych, w zakresie świadczeń określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zbieg praw do świadczenia na zasadach dotychczasowych i nowych rozstrzyga art. 21a ust. 4 tej ustawy, a ze względu na brak wieku emerytalnego nie jest możliwe określenie zasad przekształcenia renty z tytułu niezdolności do pracy na świadczenie w postaci emerytury minimalnej.

Mając powyższe na uwadze, projekt niniejszej ustawy wprowadza nową instytucję emerytury minimalnej dla ubezpieczonych, którzy zamiast przekazywać składkę w dotychczasowej wysokości decydują się na jej obniżenie do poziomu, który zagwarantuje im otrzymywanie emerytury w wysokości minimalnej, zapewniającej jedynie możliwość egzystencji. Założeniem leżącym u podstaw przedmiotowego projektu ustawy jest fakt, że Polacy są na narodem gospodarnym i będą w stanie lepiej zainwestować pieniądze, które obecnie przekazują Funduszowi Ubezpieczeń Społecznych, zapewniając sobie zabezpieczenie po przejściu na emeryturę we własnym zakresie.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Spółeczeństwo powinno pozytywnie zareagować na proponowany projekt ustawy, który daje możliwość zainwestowania różnicy pomiędzy składką naliczaną na zasadach dotychczasowych, a składką na emeryturę minimalną. Obywatele dotychczas faktycznie pozbawieni kontroli nad składkami emerytalnymi dostaną możliwość zainwestowania części tej kwoty we własnym zakresie. Pamiętać przy tym należy, że niniejsza propozycja jest jedynie alternatywą, z której ubezpieczeni mogą, ale nie muszą skorzystać.

W sferze gospodarczej przedmiotowa regulacja może przynieść poprawę na rynku pracy spowodowaną zmniejszeniem po stronie pracodawców i zleceniodawców wysokość ponoszonej przez pracownika lub zleceniobiorcę składki emerytalnej, jeżeli ubezpieczony zdecyduje się zadeklarować wnoszenie składek na emeryturę minimalną.

Finansowym skutkiem proponowanej nowelizacji może stać się zmniejszenie wpływów do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej jak: FUS), co może z kolei wiązać się z koniecznością przesunięcia do FUS środków innych funduszy celowych. Oparcie wysokości składki emerytury minimalnej na wysokości minimalnego wynagrodzenia może spowodować według wyliczeń zmniejszenie wpływów do FUS ze składki emerytalnej o około 5%, czyli według prognozy budżetowej Planu Finansowego FUS na 2013 r. o kwotę około 3,75 mld złotych.

Prawne skutki wejścia w życie niniejszej nowelizacji opisane zostały kompleksowo w pkt. 1 uzasadnienia.

4. Źródła finansowania jeżeli projekt niesie obciążenia dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego

W wypadku, gdyby ze zmniejszeniem wpływów FUS wiązała się konieczność przesunięcia do FUS środków, wnioskodawcy proponują pokrycie różnicy ze środków pozabudżetowych, z Funduszu Rezerwy Demograficznej.

5. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

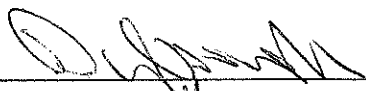
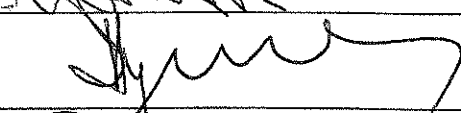
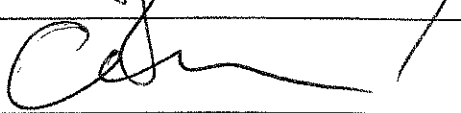
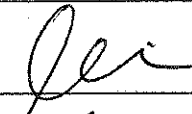
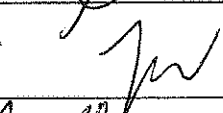

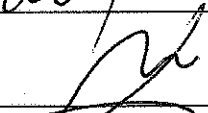

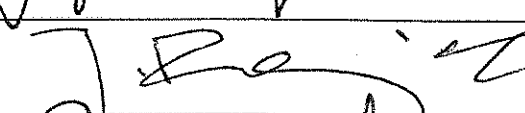
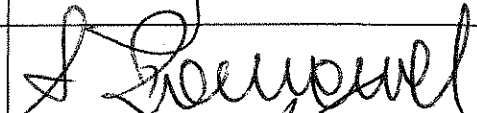
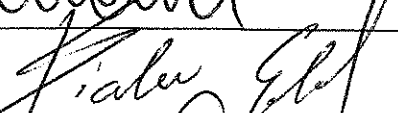

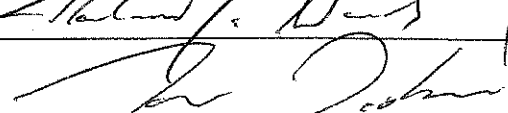

Projekt nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

6. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Lista posłów Klubu Parlamentarnego *Sprawiedliwa Polska* popierających projekt

zmiany ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i innych ustaw.

Lp.	Imię i nazwisko	Podpis
1	Dąbrowski Andrzej	
2	Dera Andrzej	
3	Golba Mieczysław	
4	Gowin Jarosław	
5	Jaki Patryk	
6	Kempa Beata	
7	Mularczyk Arkadiusz	
8	Popiołek Krzysztof	
9	Rojek Józef	
10	Romanek Andrzej	
11	Siarka Edward	
12	Woźniak Tadeusz	
13	Ziobro Jan	
14	Ziobro Kazimierz	
15	Żalek Jacek	